4 инв. 615

1

-признават за никакъвъ подданикъ!

При таково положение не ми остава ни-
що друго, освенъ да напустна челядь-
та си и да бягамъ въ старинитe ни
години у светъ, но и това е да направя мъчно, защото
кого да извадя листъ за премину-
вание граница а при всичката та беда
и неволя немогъ да преклоня глава-
та си, и да коленича предъ Начевци-
ти, Горбанове, Грекове, Стойло-
ве и мнози предъ безсъвестния
Теохарева. Единичко кое що съвестьта
та би ми позволила (при съзнание на
фамилиярните ми нужди и окол-
ности) да направя, това е; кое-то
и честити те ми приятели (но не тия
като Сукнарове) позволяватъ, та даже
ми и съветуватъ. Да отидя при Генерала
Соболева и като му искажа всичко
да го замоля да ми даде служба
при Министерство на общите гра-
дежи, но за да направя това нуждна
ми е препоръка, коя то да ме защи-
ти отъ клеветите на гонителите
ми